

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 06/03/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 57

Kiếp người ngẩn ngủi, sinh mạng mong manh chỉ trong một hơi thở nên người niệm Phật luôn phản tỉnh rằng trên con đường Bồ Đề không ai có thể làm chứng ngại mình bằng chính mình, do vậy, không nên để mình có một ý niệm hay một hành vi sai lầm vì sẽ lạc vào Ma đạo, nhất định không được gạt mình, gạt người. Cần phải hiểu rõ đạo lý “*Có tiền là phước báu mà dùng tiền là trí tuệ*” để tu thiện tích phước.

Hòa Thượng nói: “***Tu hành vạn nhất không được gạt người. Gạt người là vọng tưởng, đương nhiên là càng không thể lừa gạt chính mình***”. Mình biết cảnh giới của chính mình, biết rõ mình hàng phục được “*Tham Sân Si*” đến đâu nên nếu người ta tán tụng chúng ta mà chúng ta im lặng thọ nhận thì đó chính là mình đã gạt mình và gạt người. Đúng ra mình phải công khai với họ rằng mình vẫn là phàm phu.

Hòa Thượng đã từng khẳng định Ngài chưa từng ấn chứng cho ai bởi bản thân Ngài còn là một phàm phu. Ngài khẳng định như vậy vì có người cho rằng những người Hòa Thượng khen ngợi, đơn giản vì họ có chút công phu tu hành có lực, thì đều là người có sở đắc và Hòa Thượng khen ngợi là đã ấn chứng. Hòa Thượng khẳng định Ngài là phàm phu mà phàm phu ấn chứng cho một người thì người đó cũng là phàm phu. Ngài cũng khẳng định nếu ai đó được khen và lấy lời khen đó để trào lộng, để truy cầu “*danh vọng lợi dưỡng*” thì họ sai rồi.

Cũng từng có người đến nhờ Hòa Thượng ấn chứng và Ngài nói rằng những vị ấy chưa chứng gì cả. Những người này tức giận. Ngài trả lời rằng nếu mọi người đã chứng thì phải biết chính Ngài vẫn còn là một phàm phu. Nhưng các vị vẫn đến nhờ ấn chứng thì chứng tỏ các vị chưa chứng. Tứ Thánh quả gồm Sơ quả Tu đà hoàn, Nhị quả Tư đà hàm, Tam quả A na hàm và Tứ quả A la hán. Quả thấp nhất của tiêu thừa là đã vô ngã, không còn thấy “ta”. Nếu còn thấy “ta” thì là chưa chứng, hưởng hồ còn tự nhận mình đã chứng và nhờ người ấn chứng thì hoàn toàn sai rồi.

Sau bài học hôm qua, có nhiều người nói với chúng tôi rằng có đạo tràng có trẻ con nhập lên đòi ăn hoặc nhập lên xưng là thần Hộ Pháp, khen trưởng đạo tràng và phó đạo tràng tu hành tốt. Chúng ta phải phản tỉnh rằng một khi công phu niệm Phật chưa có thì phiền não vọng tưởng dục vọng đầy rẫy mà thần Hộ Pháp lại khen: “*Các con tu hành tốt lắm, đến đây ta ban phước vẽ bùa*”. Đây là Ma khen. Đáng thương nhất người nào cũng đến xếp hàng để được vẽ. Có một người được vẽ nhưng trong tâm không tin,

thể nhưng vị tự xưng là thần Hộ Pháp kia không nhận ra, vẫn vẽ cho người này. Người đã chứng quả vị Thánh thì có thể nhìn thấu được tâm. Hòa Thượng từng nói chỉ cần người có chút tâm thanh tịnh là cũng nhìn thấy ngay tâm nghi ngờ đó.

Làm gì có chuyện một ai đó đến khen ngợi tán thán cho ai đó, chỉ có yêu ma quỷ quái làm việc này. Phật Bồ Tát chỉ sách tấn người tu hành rằng nếu đã tu tốt rồi thì phải tu hành tốt hơn, không bao giờ nói tu hành tốt quá hay như thế là được rồi. Chúng ta biết rõ ràng trong tâm mình vẫn còn nguyên tập khí phiền não: “*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, năm dục sáu trần, tham sân si mạn*” nên khi được khen tu hành như thế là tốt, là được rồi thì phải phản tỉnh.

Mỗi ngày chuông điện thoại reo để đánh thức chúng ta dậy buổi sáng, có bao giờ chúng ta hờn hờ vì đã đến giờ tu hành niệm Phật hay trong tâm vẫn là ý niệm phiền não “*mới ngủ mà chuông đã reo rồi*”. Đã hơn 10 năm, tôi lập thói quen thức dậy sớm đúng giờ nhưng đến hôm nay, tâm vẫn nói như vậy. Chỉ cần chênh mảng là lui sụt, một chút bệnh, chút đau, chút chướng ngại là lui sụt. Lúc trước chúng tôi đặt đồng hồ là 3g40, gần đây đặt đồng hồ là 3g30 nên hiện giờ tâm đang phản ứng.

Mình là người biết rõ cảnh giới nội tâm của mình, phiền não vọng tưởng đầy rẫy, “*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi*” vẫn còn tràn ngập, vậy thì người khen mình chỉ có Ma vì họ nói để thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*” cho mình. Mình không tỉnh ngộ chỗ này là bị lừa. Một đời tu hành mà bị lừa thì đến lúc cận tử nghiệp đến sẽ trở tay không kịp.

Cho nên Hòa Thượng dặn chúng ta vạn lần không nên lừa gạt người, lừa gạt người là vọng tưởng. Ma lừa gạt người bởi Ma thường sống trong vọng tưởng. Phật thì chân thành, thanh tịnh, bình đẳng giác nên không lừa gạt người. Chỉ cần một ý niệm thì Ma sẽ đến vì đôi bên cùng có lợi nên phải hết sức cẩn trọng.

Có người nói với chúng tôi khi ngồi thiền thì thấy ánh sáng phát ra dài cả mét, bên trong ánh sáng đó có nhiều thứ nhỏ li ti. Chúng tôi trả lời rằng chỉ cần trở về tâm thanh tịnh (nói đủ là khi tâm hồi phục được năm đức: chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi) xa lìa tất cả “*danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn*” thì những cảnh đó không có gì là lạ. Nếu “*tham sân si*” vẫn còn, trong tâm vẫn vọng động, phiền não, vọng tưởng, chấp trước thì đó là cảnh Ma, cho nên không nên chấp trước, dính mắc hay để ý những thứ hiện ra trong lúc tu hành. Mình đã căn cứ vào Kinh giáo, vào lời dạy của Hòa Thượng để nhắc nhở.

Chúng ta biết rõ tự tánh chúng ta vốn đầy đủ như lời của Ngài Lục Tổ Huệ Năng: “*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp*” thì việc phát sáng như vậy không là gì cả. Cho nên có người trong lúc tu hành xuất hiện cảnh giới lạ, Hòa Thượng dặn là thấy lạ nhưng không lạ, không dính mắc, chấp trước vào đó và không mong cầu được thấy lại cảnh đó.

Chúng ta niệm Phật thì chỉ một câu “*A Di Đà Phật*” niệm đến cùng. Bất cứ mọi cảnh hiện ra đều là cảnh Ma. Vì sao vậy? Vì muốn chướng ngại chúng ta niệm Phật. Cho dù cảnh đó có thật đi nữa thì cũng không cần để ý, quan tâm đến mà chỉ đề khởi từng câu, từng câu “*A Di Đà Phật*” cho rõ ràng. Đó là chánh niệm phân minh. Thế nhưng có một số người thấy cảnh lạ thì dính vào cảnh lạ nên tâm bị vọng động. Tâm vọng động thì không còn chánh niệm. Chánh niệm bị phân tán, do vậy, điều then chốt trong Tịnh Độ là không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn. Một niệm dính mắc vào cảnh giới nào đó thì lập tức tâm đã bị xen tạp, chánh niệm bị gián đoạn.

Hòa Thượng chỉ dạy công phu tu hành không phải là thấy cảnh giới mà là tắt cả tập khí phiền não ngày một nhẹ và đến lúc tập khí không còn dấy khởi nữa thì công phu thuần thực. Rất nhiều người tu hành một thời gian thì rơi vào hiện tượng thấy đủ thứ cuối cùng trở thành Ma dẫn lối, quỷ đưa đường. Tại sao như vậy? Trả lời câu hỏi này có trong bài học hôm nay:

Hòa Thượng nói: “*Trên đạo Bồ Đề không có người nào có thể chướng ngại chúng ta, chỉ có chính mình chướng ngại chính mình. Chỉ cần có một ý niệm sai lầm, một hành vi sai lầm thì rất dễ dàng bị đọa lạc vào cảnh Ma. Cho nên phải thường phản tỉnh chính mình.*” Lời dạy của Hòa Thượng quá thiết thực, hữu ích đối với sự tu hành của chúng ta. Nếu chúng ta tu đúng như pháp thì trên có Phật Bồ Tát gia hộ, dưới có thiên long hộ pháp bảo hộ thì làm gì có chướng ngại mà chỉ có chính mình tự gây chướng ngại.

Nếu ngày ngày không tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Hòa Thượng thì chúng ta sai mà không hề biết mình sai. Những gì phù hợp với giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền, phù hợp với chuẩn mực người xưa, tuân thủ luật pháp quốc gia thì chúng ta nên tận tâm tận lực mà làm. Lúc này, chúng tôi lại nhớ đến câu nói: “*Đem thân tâm này rải khắp cõi nước như vi trần để giúp ích chúng sanh báo ân Phật*”. Tuy vậy, những việc tốt như thế mà vẫn có người sẵn sàng phé bỏ.

Cho nên Hòa Thượng mới nói chỉ một ý niệm hay hành động sai lầm thì rơi vào Ma đạo. Trên con đường tu hành học tập thành Phật, thành Bồ Tát, thành Thánh, thành Hiền không ai có thể chướng ngại được chúng ta. Chỉ vì một ý niệm sai lầm của chính mình sẽ đập phá tâm thanh tịnh của chính mình. Ngài Lý Bình Nam từng nói chỉ cần nhỏ một giọt độc dục vào bát sữa đề hồ - phần dục chung cất từ sữa, thì cả bát sữa đề hồ vốn thơm ngon tinh khiết, trở thành độc dục. Cũng vậy, chỉ cần một ý niệm chứ không phải nhiều ý niệm tư lợi, “*danh vọng lợi dưỡng*” sẽ có thể phá hỏng hết một mảng tâm “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*”. Cho nên Hòa Thượng nói phải thường phản tỉnh chính mình, không để một ý niệm sai lầm khởi lên và không làm ra một hành động sai lầm nào nữa. Nếu không thì chính mình chướng ngại chính mình, rồi cả đời này chúng ta học Thánh Hiền, học Phật Bồ Tát cũng không thể làm Phật Bồ Tát hay Thánh Hiền được.

Hòa Thượng nói: **“Kiếp người rất ngắn ngủi, sinh mạng rất mong manh, chỉ cần một sự cảm mạo thì chúng ta liền có thể thể hội được sự mong manh của thân này. Mạng người chỉ ở trong khoảng hơi thở, tại vì sao còn phải tạo nghiệp?”**

Tạo nghiệp là làm những việc không đúng với chuẩn mực của Phật Bồ Tát Thánh Hiền, thậm chí làm sai với tư cách làm người. “*Danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” và khởi “*tham sân si*” là tạo nghiệp. Đây là những tập khí phiền não lớn, nếu phân nhỏ ra thì bên trong còn có vô số phiền não nhỏ.

Hòa Thượng nói: **“Tiền của, quyền lực có cao đến mấy đều chỉ là một làn gió thổi. Tại sao chúng ta không lợi dụng cơ hội mà tu thiện tích phước.”** Cơ hội gì? Cơ hội sinh mạng này còn đang sống khỏe mạnh. Hòa Thượng từng nhắc nhiều lần: “*Khi hơi thở còn trong ta, linh hồn còn trong thân xác tứ đại này, hãy mau mau làm việc tốt*”. Khi chúng ta tận tâm tận lực làm việc, chúng ta sẽ cảm thấy nhẹ nhàng, tự nhiên việc buông xả thế gian này cũng sẽ rất nhẹ. Vì sao? Vì chúng ta đã làm những việc cần làm, đã tận hết sức mình với mọi việc nên chúng ta sẽ không có thái độ tiếc nuối, lưu luyến, níu kéo.

Hòa Thượng lại chỉ dạy: **“Người thông minh đem tiền tài đi qua ngay trước mắt. Tiền tài đến hay ra đi đều là vận dụng trí tuệ của mình để chi tiêu cho thỏa đáng. Đó là làm những việc cần làm và những việc đó chân thật lợi ích cho tất cả mọi người. Làm những việc lợi ích chúng sanh và xã hội thì chính là tu phước. Người không có trí tuệ sẽ chi tiêu không thỏa đáng nên chỉ là tạo nghiệp”**.

“*Thỏa đáng*” nghĩa là làm sao cứu giúp được nhiều người, chứ không phải chi tiêu cho bản thân mình. Nếu cứ thỏa mãn tư dục tức là mong cầu riêng của mình thì chắc chắn sẽ đổ dồn tiền vào năm dục “*tài sắc danh thực thùy*” nên chắc chắn là tạo nghiệp, vì vậy, Hòa Thượng nói: **“Có tiền là phước báu, dùng tiền là trí tuệ”**

Nhiều người khi có tiền lại dùng vào tư dục và không biết dùng tiền đó để cúng dường Cha Mẹ, các bậc trưởng bối và giúp ích chúng sanh khổ nạn. Tư dục là thấy người ta có iphone thì để dành tiền mua bằng được iphone đời mới nhất. Dùng điện thoại vì nhu cầu cần thiết nhằm phục vụ chúng sanh thì được còn nhằm thỏa mãn cái “*ta*” và cái “*của ta*” thì chắc chắn tạo nghiệp.

Hòa Thượng tiếp lời: **“Phải tử mĩ mà thể hội chỗ này, rõ ràng người không có tiền là vì họ không có phước báu.”** Vì đời trước họ không biết tu phước, mọi đồng tiền họ có được đều thỏa mãn tư dục cá nhân nên đời này tiền tài có được rất khó khăn. Còn nếu có thể mang tiền tài phục vụ chúng sanh, phục vụ lợi ích cộng đồng thì chắc chắn mọi sự đều hanh thông.

Cả cuộc đời của tôi nghe lời và làm theo Hòa Thượng, tuy làm chưa giống mà vẫn còn có được chút hiệu nghiệm, nếu làm giống 100% thì hiệu nghiệm cũng sẽ đạt 100%. Cho nên hôm nay, Hòa Thượng nhắc nhở rằng thân thể của chúng ta rất mong manh,

mạng của chúng ta rất ngắn chỉ trong khoảng hơi thở, một hơi thở ra mà không thở vào hoặc thở vào mà không thở ra là đã chết, vậy thì cần gì tạo ra những việc oan trái, oán thù, chia ly cách biệt.

Tuy nhiên, còn người vẫn không để ý đến sự ngắn ngủi của cuộc sống nên cứ tạo nên sự chia ly cách biệt. Khổ đau dù có nhiều đi chăng nữa họ vẫn phải nhận lấy vì đó là nghiệp chướng họ đã tạo đời trước. Đời này nếu chịu vất vả, thiệt thòi thì cũng chỉ dài đến 100 năm là cùng. Sau đó sẽ không còn vương bận nữa. Còn nếu cuộc đời này họ không chịu khổ, không chấp nhận thiệt thòi thì cũng chỉ trong 100 năm để rồi sau đó vẫn phải chịu khổ, chịu thiệt, chịu vất vả vì oan oan tương báo, cứ thế chồng chất không có kết thúc. Thôi thì chín bỏ làm mười. Ngày xưa có chín đồng ròi, để thêm một đồng cát vào. Ngày nay thì khổ đau đến chín lần rồi, có khổ thêm một lần nữa cũng không sao. Cố gắng vượt qua chứ đừng để xảy ra đổ vỡ, tan rã. Rồi mọi việc sẽ trôi qua.

Bài học hôm trước, Hòa Thượng dạy chúng ta người chân thật niệm Phật thì thân tâm tự tại an vui, xa lìa tất cả khổ đau của “*sanh già bệnh chết*”. Người chân thật niệm Phật là người chân thật buông xả thân tâm thế giới, là người hồi phục tự tánh của chính mình. Tâm địa thanh tịnh thì tánh đức tự nhiên sẽ lưu lộ. Những gì tương xứng với tánh đức thì đó mới chân thật. Nếu không tương ứng với tánh đức thì đó là ngụy tạo.

Có một lần, có đồng tu nói với Hòa Thượng rằng: “*Con niệm Phật A Di Đà cầu sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc nhưng mỗi đêm con đều gặp vua Diêm Vương.*” Hòa Thượng trả lời rằng niệm Phật mà không gặp Phật A Di Đà mà gặp Diêm Vương thì kết cục là đi gặp Diêm Vương thôi. Kết quả hoàn toàn sai lầm.

Cũng vậy, đạo tràng niệm Phật mà có người nhập lên xung là thần Hộ Pháp khen người trưởng tràng, phó tràng là tu hành tinh tấn và kêu cả đạo tràng đến để thần vẽ bùa hay thần chú gì đó để ban phước. Vậy là từng người xếp hàng để được vẽ. Đây chính là tác hại của việc thiếu người hướng dẫn khi mở đạo tràng niệm Phật.

Có người đã cho chúng tôi biết ở một đạo tràng khác thì khi nhập lên lại xung là Đức Ông nhưng hướng mọi người đi làm từ thiện và công việc tu hành bị bê trễ, không niệm Phật. Chúng tôi nói rằng đó là Ma đang xỏ mũi. Chánh thần cũng không làm việc dựa thân như vậy mà chỉ có tà thần, yêu ma quỷ quái mới làm như vậy. Họ muốn được cung phụng, được ăn. Hòa Thượng nói đạo tràng thanh tịnh là đạo tràng phải có người vắng sanh, phiền não nhẹ, trí tuệ thêm lớn. Người niệm Phật mà quỷ nhập lên khen tu hành tốt lắm là bị lừa rồi.

Gần đây còn có người xưng là hóa thân của Bồ Tát Quán Thế Âm thu hút người người chạy theo. Chúng ta phải hiểu rõ rằng Phật Bồ Tát đủ năng lực để đến thế gian phá trừ ma chướng ở thế gian, tu hành thành Phật nên các Ngài không tùy tiện nhập vào người này người kia. Trong lịch sử nhà Phật, Phật Bồ Tát ở thế gian nếu thân phận bị

lộ thì lập tức phải nhập diệt, không có chuyện ở lại thế gian. Nếu vẫn ở lại thì đó là giả, không phải thật./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!